

til deres Beholdninger, og saa bliver Resultatet, at de handlende kommer til at mærke det, førend de ellers vilde mærke det.

Der er her Tale om en Statsindkomst, og saa bestemmes det, at Politiet skal sørge for, at den kommer ind. Men naar vi undtager Statspolitiet, er Politiet en kommunal Institution og lønnes af Kommunerne. Nu skal disse kommunale Embedsmænd føre Kontrollen, henvende sig til de private og foretage Undersøgelserne, og saa skal alle Pengene gaa ind i Statskassen. Nej, Staten for sig og Kommunerne for sig; skal Kommunerne føre Kontrollen, skal de ogsaa beholde Pengene, de trænger haardt nok til dem til Dyrtdisforanstaltninger i Øjeblikket. Jeg kan godt forstaa, hvorfor man er kommet til denne Bestemmelse; den højtærede Finansminister har ikke ment, at han kunde bebyrde Toldopsynet rundt omkring i Landet med en saa stor Opgave som den, der vitterligt er Tale om her, og han har da fundet paa, at Hvervet saa rart kunde gaa over til Politiet. Men som købstadkommunal Repræsentant vil jeg meget være imod, at Staten kaster mere Arbejde over paa de kommunale Institutioner end højest nødvendigt.

Det siges, at den herefter skyldige Afgift fastsættes efter Reglerne i § 1 og betales efter Paakrav af Toldkammeret; men hvad den skyldige Afgift bliver, ved ingen. Det bliver endda sagt, at den Vin, som Folk har drukket i de første Dage af denne Maaned fra deres private Kælder, skal efterbeskattes; vedkommende ved maaske slet ikke Prisen, maaske har Vinen ligget lang Tid, saa at han ikke husker Detailprisen. Jeg gad nok vide, hvor mange Husholdninger der fører Bogholderi over den Vin, der ligger i deres Kælder. De maa altsaa søge en Pris ud, men det er slet ikke den, de kommer til at betale Afgift efter, for den Pris, de sætter, gaar ind til Politikammeret; dette sender den til Toldvæsenet, Toldkammeret sender den igen til Spiritusnævnet, som sætter Detailprisen paa Vinen; derefter skal den meddeles til Toldkammeret, saa regner dette sin Regning ud og sender den til de private for den Flaske Vin, man drak den fjerde September, da der overhovedet slet ingen Afgift var. Det siges meget forsigtigt, at det skal være en efter bedste Skøn sat Pris. Det kan godt være; jeg ved ikke, hvad en Flaske Léoville af 1878 koster i Detail; den har maaske kostet 1 Kr. 25 Øre, men er sikkert meget dyrere nu. Jeg undres over, at det høje Folketing er gaaet til denne Foranstalt-

ning, og saa meget mere undres jeg derover, som man ved Spiritusloven undlod Efterbeskatning af baade Rom, Cognac og Whisky og Akvavit. Vi har set Folk ligge med en hel Del, Hundreder af Flasker, men der var ikke Tale om Efterbeskatning. Og nu her ved Øllet! Er der Tale om, at privates Beholdninger, som Folk hamstrer hjem, skal beskattes? Nej, tværtimod, Finansministeren havde sagt, at Loven skulde gælde fra den 15. September. Nu ser vi, at Tiden er rykket frem til 1. Oktober, og det kan godt være, at den heroppefra kan faa et Stød længere frem. Men her er ikke Tale om Efterbeskatning af, hvad Folk har drukket paa en Tid, da der ingen Lov var, og jeg vil indtrængende advare den høje lovgivende Forsamling mod at lave Love, hvis Rækkevidde gaar langt tilbage i Tiden. Nu har man sagt den 1. September, som Tidsfrist for Vinskatten; man kunde ligesaa godt have sagt første August eller første Juli, der er ingen Grænser; den Vin, man drak i Fjor, kan maaske blive beskattet i Aar!

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Tobakken. For den er der foreslaaet en ny Forbrugs-skat paa Cigarer foruden en Forhøjelse af selve Indførselstolden paa Tobak og en Banderoleafgift paa Cigaretter. Der faldt vist en Udtalelse nede i Folketinget om, at man kunde gaa ud fra, at de Toldsatser, der oprindelig var foreslaaede fra Regeringens Side, ogsaa vilde blive dem, man skulde regne med. Men det er altsaa ikke blevet Tilfældet. Det viser sig endda, at der er nogle Cigarer, der bliver helt skattefrie. Hvorfor en Cigar under 9 Øre skal være skattefri, men en Cigarillo under 8 Øre — det samme som en Cigar, blot med Spidsen skaaret af — ikke skal være skattefri, det ved jeg ikke; men det er jo noget, der kan blive taget op til nærmere Undersøgelse, om den ikke lige saa godt kunde være skattefri som Cigaren. Om det overhovedet kommer til at betyde noget med den skattefrie Cigar til 9 Øre, er maaske lige saa tvivlsomt, som det var med Vinen til 1 Kr. 50 Øre. Der bliver maaske ingen Cigarer til den Pris, fordi der ingen nye Tilførsler kommer til Landet, saa der kun bliver Tale om den Tobak, der er herhjemme.

Jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid ret længe; men skal dog, ligesom det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), nævne denne lille nye Bestemmelse om de Folk, der mulig bliver ledige ved Tobaksbeskatningens Forhøjelse. Der siges: „Ved Tobaksbeskatningens Forhøjelse“. Jeg gaar